

Oddział w Lublinie

WPI/200000/43/118/2021

Dane identyfikacyjne wnioskodawcy:

NIP:

Decyzja nr 118/2021

Na podstawie art. 34 ust. 1 i ust. 5 ustawy z 06 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 162 ze zm.) w związku z art. 83d ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 266 ze zm.) Zakład Ubezpieczeń Społecznych **uznaje za nieprawidłowe** stanowisko przedstawione we wniosku złożonym 15 lutego 2021 r. przez Przedsiębiorcę: spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w przedmiocie wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wypłacanego pracownikom ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży roboczej.

Uzasadnienie

Wnioskiem złożonym 15 lutego 2021 r. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w (zwana dalej: „Przedsiębiorcą”) wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (zwanego dalej „Zakładem”) o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 34 ustawy Prawo przedsiębiorców.

Przedsiębiorca przedstawił:

Zgodnie z art. 237(9) Kodeksu pracy, Pracownikom przydzielane są nieodpłatnie odzież i obuwie robocze oraz środki ochrony indywidualnej zabezpieczające przed działaniem niebezpiecznych i szkodliwych dla zdrowia czynników występujących w środowisku pracy. Ze względu na brak zapewnienia przez pracodawcę możliwości prania odzieży roboczej,

czynności te wykonywane są przez samych pracowników. Z tego tytułu wypłacany jest pracownikom ekwiwalent pieniężny, który stanowi rekompensatę poniesionych kosztów. Wysokość ekwiwalentu jest stała i przypisana konkretnym stanowiskom pracownikom zatrudnionym w magazynie. Zasady wypłacania ekwiwalentu ujęte są w regulaminie pracy. Za czynność prania i konserwowania odzieży przez pracownika wypłacany jest ekwiwalent w kwocie zł brutto za każdy miesiąc, w którym pracownik przepracował (pozostawał w stosunku pracy) chociaż jeden dzień, niezależnie od wymiaru i etatu zatrudnienia.

Przedsiębiorca wnioskuje o wydanie pisemnej interpretacji w przedmiocie wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe wartości ekwiwalentu pieniężnego stanowiącego rekompensatę poniesionych kosztów prania odzieży roboczej.

Własne stanowisko w sprawie:

Firma spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest zdania, że wypłacany ekwiwalent za pranie odzieży roboczej dla pracowników nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zgodnie bowiem z § 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, wyłączeniu z podstawy wymiaru składek podlega wartość świadczeń rzeczowych wynikających z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz ekwiwalenty za te świadczenia wypłacane zgodnie z przepisami wydanymi przez Radę Ministrów lub właściwego ministra, a także ekwiwalenty pieniężne za pranie odzieży roboczej; używanie odzieży i obuwia własnego zamiast roboczego. Zgodnie zaś § 1 ww. rozporządzenia podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągniany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Wypłacany pracownikom ekwiwalent za pranie odzieży roboczej stanowi przychód ze stosunku pracy w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, który na podstawie art. 21 ust. 1 PIT 11 tej ustawy jest zwolniony z opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Z uwagi na powyższe, Przedsiębiorca wyraża stanowisko, iż ekwiwalent pieniężny wypłacany pracownikom, z tytułu rekompensaty poniesionych kosztów prania odzieży roboczej nie stanowi przychodu podlegającego opodatkowaniu a tym samym nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Mając na uwadze treść wniosku oraz obowiązujące przepisy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Zasady ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne regulują przepisy ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1949). Stosownie do treści art. 18 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 4 pkt 9 ww. ustawy oraz § 1 wskazanego rozporządzenia, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe pracowników stanowi przychód w rozumieniu przepisów ustawy z 26

lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1426 ze zm.) z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z wyłączeniem wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną oraz zasiłków z ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie natomiast z § 2 ust. 1 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe - podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne nie stanowi wartość świadczeń rzeczowych wynikających z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz ekwiwalenty za te świadczenia wypłacane zgodnie z przepisami wydanymi przez Radę Ministrów lub właściwego ministra, a także ekwiwalenty pieniężne za pranie odzieży roboczej, używanie odzieży i obuwia własnego zamiast roboczego oraz wartość otrzymanych przez pracowników bonów, talonów, kuponów lub innych dowodów uprawniających do otrzymania na ich podstawie napojów bezalkoholowych, posiłków oraz artykułów spożywczych, w przypadku gdy pracodawca, mimo ciążącego na nim obowiązku wynikającego z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, nie ma możliwości wydania pracownikom posiłków i napojów bezalkoholowych.

W myśl natomiast art. 237⁹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeksu pracy (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1320 ze zm.) - Pracodawca nie może dopuścić pracownika do pracy bez środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego, przewidzianych do stosowania na danym stanowisku pracy (§ 1). Pracodawca jest obowiązany zapewnić, aby stosowane środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze posiadały właściwości ochronne i użytkowe, oraz zapewnić odpowiednio ich pranie, konserwację, naprawę, odpylanie i odkażanie (§ 2). Jeżeli pracodawca nie może zapewnić prania odzieży roboczej, czynności te mogą być wykonywane przez pracownika, pod warunkiem wypłacania przez pracodawcę ekwiwalentu pieniężnego w wysokości kosztów poniesionych przez pracownika (§ 3).

Z powyższego wynika, że Pracodawca nie opłaca składek od ekwiwalentu, czyli od równowartości faktycznych kosztów, które zostały poniesione w związku z praniem odzieży. Jeśli natomiast Pracodawca wypłaca ryczałt w stałej miesięcznej wysokości, bez względu na wysokość faktycznych kosztów, to taka wyłata stanowi podstawę wymiaru składek, nawet jeśli została nazwana ekwiwalentem. Zgodnie z językową wykładnią pod pojęciem „ekwiwalent” należy rozumieć „równowartość, rzecz zawierającą w sobie wartość innej rzeczy”, „rzecz równą innej wartością”. Ponadto, zgodnie ze słownikową definicją, „ryczałt” jest to „kwota o ustalonej z góry wysokości przeznaczona na jakieś wydatki, wyliczona bez podziału na poszczególne pozycje”.

Ekwiwalent nie jest podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeśli pracodawca ustalił go w kwocie, która odpowiada:

- rzeczywistym kosztom prania odzieży na podstawie cen obowiązujących w okolicznych pralniach – w przypadku, gdy pracownik korzysta z pralni i składa pracodawcy oświadczenia o wysokości poniesionych kosztów;
- kwocie wskazanej na rachunku z pralni przedkładanego pracodawcy;

- skalkulowanym wydatkom za zużytą energię elektryczną, proszek do prania i wodę, które powinny uwzględniać również zmiany cen oraz zużyte sprzętu – w przypadku, gdy pracownik pierze odzież roboczą we własnym zakresie.

Ze stanu faktycznego przedstawionego we wniosku wynika, że z Zgodnie z art. 237⁹ Kodeksu pracy, Pracownikom przydzielane są nieodpłatnie odzież i obuwie robocze oraz środki ochrony indywidualnej zabezpieczające przed działaniem niebezpiecznych i szkodliwych dla zdrowia czynników występujących w środowisku pracy. Ze względu na brak zapewnienia przez pracodawcę możliwości prania odzieży roboczej, czynności te wykonywane są przez samych pracowników. Za czynność prania i konserwowania odzieży przez pracownika pracodawca wypłaca ekwiwalent w kwocie ... zł brutto za każdy miesiąc, w którym pracownik przepracował (pozostawał w stosunku pracy) chociaż jeden dzień, niezależnie od wymiaru i etatu zatrudnienia. Ekwiwalent pieniężny, stanowi rekompensatę poniesionych przez pracownika kosztów za brak zapewnienia przez pracodawcę możliwości prania odzieży roboczej. Przedsiębiorca wyraża stanowisko, iż ekwiwalent pieniężny wypłacany pracownikom, z tytułu rekompensaty poniesionych kosztów prania odzieży roboczej nie stanowi przychodu podlegającego opodatkowaniu a tym samym nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Zakład takiego stanowiska nie podziela. Ustalony dla pracowników w równej kwocie ... zł ekwiwalent za pranie odzieży roboczej nie odzwierciedla rzeczywistych kosztów prania odzieży poniesionych przez pracownika.

Uwzględniając opis stanu faktycznego oraz obowiązujące przepisy prawa, Zakład Ubezpieczeń Społecznych **uznaje za nieprawidłowe** stanowisko Przedsiębiorcy przedstawione we wniosku złożonym 15 lutego 2021 r. w przedmiocie wyłączenia z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wypłacanego pracownikom ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży roboczej.

Pouczenie

Decyzja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Przedsiębiorcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu jego zaistnienia.

Wydana decyzja wiąże Zakład wyłącznie w sprawie przedsiębiorcy, na którego wniosek została wydana. Stosownie do art. 35 ust. 1 i ust. 2 ustawy z 06 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców niniejsza decyzja nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, natomiast jest wiążąca dla Zakładu, do czasu jej zmiany lub uchylecia.

Od niniejszej decyzji przysługuje, zgodnie z art. 83 ust. 2 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z art. 34 ust. 5 ustawy z 06 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców, odwołanie do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w ...

Odwołanie wnosi się na piśmie za pośrednictwem jednostki organizacyjnej ZUS, która wydała decyzję lub do protokołu sporządzonego przez tę jednostkę, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia
Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
Główny specjalista

Małgorzata
Iwona Paszt

Elektronicznie podpisany
przez Małgorzata Iwona Paszt
Data: 2021.03.03 11:55:31
+01'00'